

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ سوره تي الاسراء

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنُ ئهوپهري ميهره بان و به به زه بي (ناويكي پيروزي خودايه) الرَّحِيمُ ئهوپهري به خشنده (ناويكي پيروزي خودايه)

سُبْحَنُ پاكي و بنگه ردی بُو الَّذِي ئهوهی اَسْرَى شهوپهوی کرد بِعَبْدِهِ به بندهی خوی لَيْلًا به شهو مِّنْ له الْمَسْجِدُ مزگهوتی

الْحَرَامُ پيروز (كه عبهی پيروز) اِلَى بُو الْمَسْجِدِ مزگهوتی الْأَقْصَا ئهقصا الَّذِي ئهوهی بَرَكًا خیر و بیر و به ره كه تدارمان کرد ه

حَوْلَهُ دهو روبه ری لِنُرِيهِ تا پيشانی بدهين مِّنْ له ءَايَاتِنَا ئايه ته كانمان (به لگه و نيشانه و موعجزات) اِنَّهُ به دنيايي ئه و

هُوَ هه رخوی السَّمِيعُ ته و اوبيسه ری (ناويكي پيروزي خودايه) الْبَصِيرُ ته و ا و بينه ره به هه مووشتي (۱) وَءَاتَيْنَا و دامن به

مُوسَى موسا الْكِتَابُ كيتاب وَجَعَلْنَاهُ و كردمانه هُدًى هيدايت و رينمووني لَبْنِي بُو رۆله و نه وه كاني

إِسْرَءِيلَ يه عقوب (جوله كه كان) اَلَّا تَخْتَدُوا كه ديارى مه كه ن مِّنْ له دُونِي غه يري من

وَكَيْلًا وه كيليك (ئهو ي كاروباري پي ده سپردري و پشتي پيده به سترى) (۲) ذُرِّيَّةً نه وهی مِّنْ ئه و كه سه ی حَمَلْنَا هه لمانگرت

مَعَ له گه ل نُوحٍ (پيغه مبه ر) نُوحٍ اِنَّهُ به دنيايي ئه و كَانَ - عَبْدًا به نده يه كي شُكُورًا زور سوپاسگوزار (-بوو) (۳)

وَقَضَيْنَا و امانگه ياند و براندمانه وه اِلَى بُو بَنِي رۆله و هوzy اِسْرَءِيلَ پيغه مبه ر يه عقوب (جوله كه كان) فِي له ناو

الْكِتَابُ كيتاب لَتُفْسِدُنَّ به دنيايي فه ساد و خراپه كاري بلاوده كه نه وه فِي له ناو الْأَرْضُ زه وى مَرَّتَيْنِ دوو جار

وَلَتَعْلَنَّ و به دنيايي بالا دهن عُلُوا به رزي و بالاييه كي كَبِيرًا گه و ره (۴) فَإِذَا جَاكَ هات وَعَدَ به ئيني

أُولَئِهْمَا يه كه مه كه يان بَعَثْنَا ره و انمانكرد عَلَيْكُمْ بُو سه رتان عِبَادًا به نده گه ليك لَنَّا هى ئيمه أُوْلَى خاوه ن

بِأَسِّ زه بر و زهنگ (يكي) شَدِيدٌ زور توند جَاسُوا جا به ناو كه وتن خِلَلْ له نيو الدِّيَارِ مال و ولات وَكَانَ و ئه وه پيشتر -

وَعَدًا به ئينيك (-بوو) مَفْعُولًا هاتبوه جي (۵) ثُمَّ پاشان رَدَدْنَا گيرامانه وه لَكُمْ بۇتان الْكُرَّةُ نۆره ي سه ركه و تنه كه

عَلَيْهِمْ به‌سهریان وَاَمَدَدْنٰكُمْ و بۆتانمان زیادکرد بِأَمْوَالٍ پاره و سامانیك وَبَيْنَ و کورائیک وَجَعَلْنٰكُمْ وامانله‌ئیه‌کرد

أَكْثَرَ زُورْت بى نَفِيراً راپهرینتان (٦) إِنْ ئەگەر أَحْسَنْتُمْ چاکه‌وکردبى أَحْسَنْتُمْ چاکه‌وکردیه لِأَنْفُسِكُمْ بۆخۆتان وَإِنْ ئەگەر

أَسَأْتُمْ خرابه‌وکردبى فَلَهَا ئەوه هەر بۆخۆتانه فَإِذَا جَاءَ هَات وَعَدَ به‌ئینى الْآخِرَةَ رۆژى دواى لَيْسُوا با -

وَجُوهَكُمْ رۆوتان (-خراب (رهش) بکات) وَلِيَدْخُلُوا و با ئەوان بچنه ناو الْمَسْجِدِ مزگه‌وت کَمَا هه‌رچۆن دَخُلُوهُ - أَوَّلَ يه‌که‌م

مَرَّةً جار (-چوونه ناوی) وَلِيَتَّبِعُوا و ته‌فر و تونا بکه‌ن مَا عَلُوا ئەوه‌ی بالابوون به‌سه‌رى و ده‌ستیانگرت به‌سه‌رى تَتَّبِعُوا ته‌فروتوناکردن

(٧) عَسَى به‌لکه رَبُّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان أَنْ که يَرْحَمُكُمْ به‌زه‌ی بێته‌وه پیتان وَإِنْ ئەگەر عُدْتُمْ گه‌رانه‌وه

عَدْنَا (ده‌گه‌رینه‌وه) وَجَعَلْنَا و- جَهَنَّمَ دۆزه‌خ لِلْكَافِرِينَ بۆ بێپروا و کافره‌کان (-ده‌که‌ینه) حَصِيرًا تپه‌سته و گه‌ماپۆدراویک (٨)

إِنَّ به‌دلنیایى هَذَا ئەو الْقُرْآن قورئانه يَهْدِي رێنموونى ده‌کات لِئَلَّا بۆ ئەوه‌ی هِيَ که ئەو خۆى أَقَوْمَ راست و په‌واترینه

وَيُبَشِّرُ و مرگێنى ده‌دات به الْمُؤْمِنِينَ برواداره‌کان الَّذِينَ ئەوانه‌ی يَعْمَلُونَ - الصَّالِحَاتِ کارو کرده‌وه چاکه‌کان (-ده‌که‌ن)

أَنْ که‌وا به‌دلنیایى لَهُمْ بۆیان (هه‌یه) أَجْرًا پاداشتیکی کَبِيرًا گه‌وره (٩) وَأَنْ و به‌راستی الَّذِينَ ئەوانه‌ی لَا يُؤْمِنُونَ برپا ناهێنن

بِالْآخِرَةِ به‌رۆژى دواى أَعْتَدْنَا ئاماده‌مانکردوه لَهُمْ بۆیان عَذَابًا عه‌زاب و ئەشکه‌نجه‌یه‌کى أَلِيمًا زۆر به‌ ئازار (١٠)

وَيَدْعُ و هاوار ده‌کات و ده‌پارێته‌وه الْإِنْسُ مَرُوفٌ بِالشَّرِّ به‌ شهر و خرابه دُعَاءُهُ (وه‌ک) دوعا و پارانه‌وه‌ی بِالْخَيْرِ به‌چاکه

وَكَانَ و هه‌میشه - الْإِنْسُ مَرُوفٌ عَجُولًا زۆر بێئارام و عه‌جه‌له (-بووه) (١١) وَجَعَلْنَا و - أَلِيلَ شه‌و

وَالنَّهَارَ و رۆژگارمان (-کرده) عَائِيْن دوو نیشانه‌ی زۆر گه‌وره و مه‌زن فَمَحَوْنَا جا سڕیمانه‌وه عَايَةً گه‌وره نیشانه‌ی أَلِيلَ شه‌و

وَجَعَلْنَا و - عَايَةً گه‌وره‌نیشانه‌ی النَّهَارَ رۆژگار مان (-کرده) مُبْصِرَةً ببنراو لَتَبْتَغُوا تا بخوازن فَضْلًا زێده‌چاکه‌ی مِّن له

رَبِّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان وَلِتَعْلَمُوا و تا بزائن عَدَدَ ژماره‌ی السِّنِّين ساله‌کان وَالْحِسَابَ و حسابکردن و لیکدانه‌وه وَكُلَّ و هه‌موو

شَيْءٍ شتیک فَصَلَّنَه رۆنمانکردۆته‌وه تَفْصِيْلًا رۆنکردنه‌وه‌یه‌ک! (١٢) وَكُلَّ و هه‌موو الْإِنْسِ مَرُوفِيك اَلْزَمْنَه -

طَّرَهُ تهره که یمان (خیر و شه‌پیمان) فِي له عُنُقِهِ (-به‌ستوته‌وه) ملی خوی وَخُرَج و دهر دینین لَهُ له یوم رۆژی

الْقِيَمَةُ قیامت (هه‌لسانه‌وه له‌گۆره‌کان و به‌پاوه‌ستان له مه‌یدانی مه‌حشر) کِتَابًا کیتابیک یَلْقَهُ ده‌ییئێ مَنشُورًا بَلاوکرایته‌وه

(۱۳) أَقْرَأَ بخویننه‌وه کِتَابُکَ کیتابه‌که‌ت (نامه‌ی کرده‌وه‌کانت) کَفَى - بِنَفْسِک هه‌رخۆت (-به‌سسی) الْیَوْمَ ئیمرو

عَلَيْکَ له‌سه‌ر خۆت حَسِبًا لێیچه‌ره‌وه (بی) (۱۴) مَن ته‌وه‌ی أَهْتَدَى هیدایه‌تی وه‌رگرت و رینموونی کرا فَإِنَّمَا ئیتر هه‌ر ته‌وانه

يَهْتَدِي هیدایه‌ت و رینموونی وه‌رده‌گرئ لِنَفْسِهِ بۆ خوی وَمَن و هه‌رکه‌سئ ضَلَّ وئِل و گومرا بوو فَإِنَّمَا ئیتر ته‌و هه‌ر

يَضِلَّ گومرا ده‌بی و لاده‌دا عَلَيَّهَا به‌سه‌ر خوی (به‌زه‌ره‌ری خوی) وَلَا تَزِر و تاوان هه‌نناگرئ وَازِرَةً تاوانکار و گونا هه‌باریک

وَزِر تاوان و گونا هئ اُخْرَى یه‌کیکی تر وَمَا و- مَّا ئیمه‌سه‌رگیز مُعَذِّبٍ ته‌شکه‌نجه و سزاده‌ر (-نه) بووین حَتَّى تاكو

نَبَعْتُ (-نه) ئیرین رَسُولًا په‌یامبه‌ریک (۱۵) وَإِذَا وَه‌گه‌ر أَرَدْنَا ویستبمان أَن که نُهْلِكَ وێران بکه‌ین

قَرِيَةً گوند و نشینگه‌یک أَمَرْنَا ته‌وه (فه‌رمان/فه‌رماندار) مانکرده مُتَرَفِّهَا ده‌وله‌مه‌ند و زۆر پیدراو و خوشگوزه‌رانه‌کان

فَفَسَّقُوا جا به‌ره‌لای و فیسق و فه‌سادیان بَلاوکرده‌وه فِيهَا تیایدا حَقَّ ئیتر سه‌پا عَلَيَّهَا به‌سه‌ریان الْقَوْل قسه‌که

فَدَمَرْنَهَا ته‌وساکه وێرانمانکرد تَدْمِيرًا وێرانکردنیک! (۱۶) وَكَمْ و چه‌ند (مان) أَهْلَكْنَا له‌ناومانبرد مِّن له

الْقُرُونُ چه‌نده‌ها خه‌لکی سه‌رده‌مانیک مِّن له بَعْد دواي نُوْح (پێغه‌مبه‌ر) نوح وَكَفَى و - بَرَبِّک په‌روه‌ردیگارت (-به‌سسه)

بِذُنُوبٍ به‌تاوانی عِبَادِهِ به‌نده‌کانی خَيْرًا زانای ورد و درشت بَصِيرًا ته‌واو بینه‌ر به هه‌موو شتئ (۱۷) مَن ته‌وه‌ی

كَانَ پێشتر يُرِيد ده‌یویست الْعَاجِلَةَ زووه‌هاتوو (ژیانی دوونیا) عَجَلْنَا ئیمه‌ زوو پێش ده‌خه‌ین لَهُ لَوی فِيهَا تیایدا

مَا نَشَاءَ ته‌وه‌نده‌ی ئیمه‌ به‌مانه‌وئ لَمَن بۆته‌وه‌ی تُرِيد ئیمه‌ به‌مانه‌وئ ثُمَّ پاشان جَعَلْنَا - لَهُ لَوی (-داده‌نن) جَهَنَّمَ دۆزه‌خ

يَصْلَحُهَا ده‌چێته‌ ناوی و ده‌سوئ مَذْمُومًا به‌ لۆمه‌کراو و ئابرو‌چووی مَذْخُورًا و دوورخراو (له‌به‌زه‌ی خودا) (۱۸)

وَمَن و ته‌و که‌سه‌ی أَرَاد ویستی الْآخِرَةَ (ژیانی) دووایی وَسَعَى و هه‌وڵ و کۆششی کرد هَآ لَوی سَعِيًّا کۆششی خوی

وَهُوَ وَتَهُوَ - مُؤْمِنٌ بَرَأ-دار (-بوو) فَأُولَئِكَ تَهُوَ تَهْوَان - كَان - سَعِيمٌ هَوَلٌ وَ كُوشْشِيَان مَشْكُورًا سَوَاسَكِرَاو (-بووه)

(۱۹) كَلَّا هه رهه مووی مُدَّ پِیَان ده دین هَوْلًا تَهْوَانِیْ وَ هَوْلًا وَ تَهْوَانِیْ مِنْ لَه عَطَاءٌ به خشین ی

رَبِّكَ پهروه ردیگارت وَمَا -و- كَان -- عَطَاءٌ به خشین رَبِّكَ پهروه ردیگارت مَحْظُورًا قه دده غه کراو (-نه--بووه) (۲۰)

أَنْظُرُ سه یرکه كَيْفَ چُون فَضَّلْنَا نِیمه فه زَل و چاکه ی - بَعْضُهُمْ هه ندیکیانمان (-داوه) عَلٰی به سه ر بَعْضٌ هه ندی

وَلَا آخِرَةَ وَ رُؤْی دواپی أَكْبَرَ گه وره تره دَرَجَتٌ چه ندین پله و پایه وَأَكْبَرَ وَ گه وره تره تَفْضِيلًا زنده چاکه ی و باشی (۲۱)

لَا - تَجْعَلْ دا (-مه) نِی مَعَ له گهلَ اللَّهُ خودا إِلَهًا په ستر اوئیک ی ءَاخِرَ دیکه فَتَقَعْدُ تَهْوَسَاکَه داده نیشی مَذْمُومًا به لؤمه کراو ی

تَحْذُورًا وَ بېپشتیوان و شه رمه زارکراو (۲۲) وَقَضَى - وَ رَبِّكَ پهروه ردیگارت (-بریاریدا و بریه وه) أَلَّا تَعْبُدُوا کهوا نه په رستن

إِلَّا شَتَّى جگه له إِيَّاه تَهْو تهنها وَ بِالْوَلَدَيْنِ وَ به باوان إِحْسَنًا چاک و باش بن إِمَّا جا یان تَهْو ی یَلُغَنَّ -

عِنْدَكَ تَهْوَان لای تَو (-ده گاته) الْكِبَرُ گه وره ی و پیری أَحَدُهُمَا یه کیکیان أَوْ یان كِلَاهُمَا هه ردو وکیان فَلَا تَقُلْ جا -

لَهُمَا پِیَان (-مه لی) أَفْ تَوْف و لَا تَتَّهَرَّهْمَا وَ پِیَان هه لمه شاخی وَقُلْ و - لَهُمَا پِیَان (-بلی) قَوْلًا قسه یه کی كَرِيمًا پِر رِيز

(۲۳) وَأَخْفِضْ و دابگره و نرم بکه وه لُهُمَا بُوْیَان جَنَاحَ بَالِی أَلْذَلَّ زه لیلی و ملکه چی مِنْ لَه الرَّحْمَةُ ره حمهت و به زه یه وه

وَقُلْ و بلی رَبِّ پهروه ردیگارت أَرْحَمُهُمَا به زه ییت بینه وه پِیَان كَمَا هه رچُون رِیَّانِی تَهْوَان منیان پهروه رده کرد صَغِيرًا به بچووی

(۲۴) رَبِّكُمْ خودای پهروه ردیگارتان أَعْلَمَ زانتر و ئاگادارتره بِمَا به و هی فِي لَه ناو نَفْسِكُمْ نه فسی خَوْتانه إِنْ تَه گهر

تَكُونُوا ئیوه - صَالِحِينَ چاک و صالح (-بن) فَإِنَّهُ ئیتر به دُنْیَاپی تَهو - كَان - لِلْأَوَّلِينَ بُوْ هه میشه گه راوه کان (بُولای خودا)

غَفُورًا زُور لیبوورده یه (۲۵) وَءَات و بده ذَا تَهْو ی خاوهن الْقُرْبَى نزیکی وَ خزمایه تیه حَقَّهُ هه قه که ی

وَالْمَسْكِينِ و (بده) نه دار وَابْنِ و کوری السَّبِيلِ رِیگا (تَهْو ی سه فه ریکردوه و لی برآوه) وَلَا تَبْذُرْ وَ زیده ری وپاره ریژی مه که

تَبْذِيرًا زیده ره ویه ک (۲۶) إِنْ به دُنْیَاپی الْمُبْدِرِينَ پاره ریژان كَانُوا هه ر- إِيْخُونْ برایانی الشَّيْطَانِ شه یطانه کان (-بوون)

وَكَانَ - الشَّيْطَانُ شَهِيْطَان لِّرَبِّهٖ بُو پټرودیگاری كَفُورًا زوړ ناشوكر (-بوو) (۲۷) وَاِمَّا جَا يَانَ تَعْرِضَنَّ پښت دهكهی

عَنْهُمْ لِيَانَ اَبْتِغَاءَ بُوخواسټی رَحْمَةً بهزه یی و میهره بانیه ك مِنْ له رَبِّكَ پټرودیگارت هوه تَرْجُوَهَا هیوات پیټیه فَقُلْ نهوه بلئ

لَهُمْ پټیان قَوْلًا قسه و وتاریکی مَسْئُورًا روڼ و ئاسان (۲۸) وَلَا تَجْعَلْ و - يَدَكَ دهستت مَغْلُولَةً بهستراو (-مهكه) اِلَى بُو/ به

عُنُقِكَ گهردهنت وَلَا تَبْسُطْهَا و والاو و كراوهشی مهكه كُلَّ نهوپهړی اَلْبَسُط والا و كراوه یی فَتَقَعْدُ ئیتر دابنیشی

مَلُومًا به لومه كراوی مَحْسُورًا په شیمان و په ریشانی (۲۹) اِنْ به د ننیایي رَبِّكَ پټرودیگارت يَبْسُط فرهوان و زوړ دهكات

الرِّزْقِ روژی و بژیوی لَمَنْ نهو كهسه ی یَشَاءُ نهو بیهویت وَيَقْدِرُ و تنگی دهكات اِنَّهُ به د ننیایي نهوه كَان ههمیشه

بِعِبَادِهِ به بنده كانی خَيْرًا تهواو زانای ورد و درشتی بَصِيرًا تهواو بینهر به ههموو شتیكه (۳۰) وَلَا تَقْتُلُوا و مهكوژن

اَوْلَادَكُمْ منالهكانتان خَشِيَةً له ترسی اِمْلَاقٍ نهبوونی نَحْنُ ئیمه خویمان نَزُقُهُمْ رِزْق و روژیان ددهدین وَاَيَّاكُمْ له گهل ئیوهش

اِنْ به د ننیایي قَتَلَهُمْ كوشتنی نهوان كَان ههمیشه - خِطًا ههله و تاوانیكي كَبِيرًا گهوره (-بووه) (۳۱)

وَلَا تَقْرَبُوا و نزیك مهكهونهوه له اَلزَّوْجِ زینا اِنَّهُ به د ننیایي نهوه كَان ههر خُشَّةً گوناهیكي دژیو و قیزهوهن وِسَاء و-

سَبِيلًا ریگیه کی (-زوړ خراپه) (۳۲) وَلَا تَقْتُلُوا و مهكوژن اَلنَّفْسُ نهونهفس و كهسه اَلَّتِي نهوهی حَرَم -

اَللّٰهُ خودا (-قهدهغه ی كرده) اِلَّا مهگهر بِالْحَقِّ به حق و پهواپی وَمَنْ و ههر كهس قُتِل بكوژئی مَظْلُومًا به سته ملیكراوی

فَقَدْ نهوه به د ننیایي جَعَلْنَا دامانواهُ لِرَبِّهٖ بُو كهس و كارهكهی سُلْطٰنًا حق و دهسه لاتی فَلَا يُسْرِف جَا با زیدهرهوی نهكات

فِيْ له اَلْقَتْل كوشتن اِنَّهُ به د ننیایي نهو كَان بوو مَنصُورًا پشټیوانكراوه (۳۳) وَلَا تَقْرَبُوا و نزیك مهكهونهوه له مَال مائی

اَلْيَتِيْم ههتیوو اِلَّا ئیلا بِالَّتِي بهوهی هِي نهو اَحْسَن چاكتړین ه حَتَّى تاكو یَبْلُغ دهگات به

اَشَدُّ توند و توئی جهسته و هوئی خوئی وَاَوْفُوا تهواو پابند بن بِالْعَهْد به بهلین و پهیمان اِنْ به د ننیایي اَلْعَهْد پهیمان و بهلین

كَان ههر مَسْئُولا جی پرسیار لیكرانه (۳۴) وَاَوْفُوا و مافی تهواوبدهن ه اَلْكَيْل كیش و پیوانه اِذَا نهگهر كَلِمَتَّ شتتان كیشا

وَزِنُوا و بکیشن و بییون بِالْقِسْطَاس به میزان و پیوانه‌ی الْمُسْتَقِيم راست و دروست ذَلِكَ ئهویان خَيْرٌ خیر و چاکه‌یه

وَأَحْسَن و باشترین تَأْوِيلًا لیکدانه‌وه‌یه (۳۵) وَلَا تَقِف و مه‌که‌وه دواى مَالِيس نیه لَكَ بۆتۆ بِهِ ده‌رباره‌ی وی

عِلْم زانست و زانیاری إِنَّ به‌دنیایی السَّمْع بیستن و گوی وَالْبَصَر و بینین وَالْفُؤَاد و دَل و هوش كُلّ هه‌موو أُولَئِكَ ئه‌وانه

كَان هه‌میشه عَنْهُ - مَسْؤَلًا به‌رپرسن (-لی) (۳۶) وَلَا تَمْش و مه‌گه‌رئ و مه‌رؤ فِي له‌سه‌ر الْأَرْض زه‌وی

مَرَحًا به‌فیز و له‌خۆبای بوونه‌وه إِنَّكَ به‌دنیایی تُو لَنْ تَخْرُق هه‌رگیز - الْأَرْض زه‌وی (-کون ناکه‌ی) وَلَنْ وه‌رگیز -

تَبْلَغ ناگه‌ی به أَجْبَال چیاکان طُولًا له‌درئیدا (۳۷) كُلّ هه‌موو ذَلِكَ ئه‌وانه كَانَ - سَيِّئُهُ خرابه‌که‌یان عِنْد لای

رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت مَكْرُوهًا ناحه‌ز و نه‌ویستراوه (۳۸) ذَلِكَ ئه‌ویان مِمَّا له‌وه‌یه أَوْحَى که سروشی کردوه و وه‌جی کرد وه

إِلَيْكَ بۆتۆ رَبُّكَ په‌روه‌ردیگارت مِنْ له الْحِكْمَةِ حیکمه‌ت و لێزانی و کاربه‌جێی وَلَا تَجْعَلْ و دامه‌نی مَعَ له‌گه‌لَ اللَّهِ خودا

إِلَهاً په‌رستراویکی ءَاخِر دیکه فَتَلَقَى ئه‌وساکه تێه‌نده‌درئیتته فِي ناو جَهَنَّمَ دۆزه‌خ مَلُومًا به‌لۆمه‌کراوی

مَذْهُورًا و دوورخراوی (له‌په‌حمه‌تی خودا) (۳۹) أَفَأَصْفَاكُمْ ئایا ئیوه‌ی تایبه‌تک‌دوه رَبُّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان بِالْبَنِينَ به‌کورپان

وَأَتَّخَذَ و هه‌لیبژاردوه مِنْ له الْمَلَائِكَةِ فریشته‌کان إِنَّمَا مِثْلَانِ إِنَّكُمْ به‌دنیایی ئیوه لَتَقُولُونَ - قَوْلًا قسه‌یه‌کی

عَظِيمًا زۆر زۆر گه‌وره و مه‌زن (-ده‌لێن) (۴۰) وَلَقَدْ و به‌دنیایی صَرَفْنَا (تایه‌ته‌کانمان) جَوْرًا و جۆرکرد فِي له‌ناو هَذَا ئه‌و

الْقُرَّان قورئانه لِيَذْكُرُوا تا یادبکه‌نه‌وه و په‌ند وه‌رگرن وَمَا - يَزِيدُهُمْ زِیاد (-نا) کات بۆیان إِلَّا شتێ جگه‌له

نُفُورًا په‌وینه‌وه و دورکه‌وتنه‌وه (۴۱) قُل بَلَى لَّوْ تَهْجُرْ كَان هه‌بوا مَعَهُ له‌گه‌لَ ئه‌و ءَالِهَةً په‌رستراو و خودایانێک

كَمَا هه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی يَقُولُونَ ئه‌وان ده‌لێن إِذَا که‌وابێت لَا تَبْغُوا به‌دنیایی ده‌یانخواست إِلَى بۆ لای ذِي خاوه‌ن

الْعَرْش عه‌رش و ته‌ختی فه‌رمانه‌واپی سَبِيلًا رِیگا و هوکارێک (بۆ رکا به‌ری) (۴۲) سُبْحَنَهُ پکی و بیگه‌ردی بۆئه‌و

وَتَعْلَى و پیرۆز و گه‌وره و بلندتره عَمَّا له‌وه‌ی يَقُولُونَ ئه‌وان ده‌لێن عَلُوا بآلا و به‌رزیه‌کی كَبِيرًا گه‌وره (۴۳)

تُسَبِّحُ پاكړاگرى و ته سبېحات ده كات له بڼه و **السموت** - السبع حوت (-ئاسمانه كان) و **والارض** و زهوى **ومن** و نه وهى

فېن تياياندايه **وان** و نيه **من** (هيچ) **شيء** شتى **إلا** ئيلا **يسبح** پاكړاگرى و ته سبېح ده كات **بمحمده** به حمد و ستايش كردنى نه و

ولكن به لام **لا** - **تفقهون** ئيوه تى (-نا) گهن له **تسبحهم** ته سبېحاتيان **إنه** به دنيايى نه و **كان** هه مېشه

حليماً زور له سه رخو و ئارامى **غفوراً** زور لىبوردهيه **(٤٤)** **وَإِذَا** ونه گهر **قَرَأَتْ** - **القرآن** قورئانت (-خوينده وه)

جعلنا دماننا **بينك** نيوان تو **وبين** و نيوان **الذين** نه وانه ي **لا يؤمنون** بروا ناهين **بالآخرة** به روى دوايى

جَبَاباً په رده و ناوبرى **مستوراً** شاراهه **(٤٥)** **وَجَعَلْنَا** و دماننا **على** له سهر **قلوبهم** دلنه كانيان **أَكِنَّةً** په رده گه لى كى زور

أن نه كا **يفقهوه** تى بگهن **وفي** و له **ءاذانهم** گوڼچكه كانيان **وقراً** گوڼگرانيه ك **وَإِذَا** و كاتى **ذَكَرَتْ** -

رَبِّكَ په روه رديگارت (-يادكرده وه) **في** له ناو **القرآن** قورئان **وحده** به تاك و ته نيايى **ولوا** پاشه كشه ده كهن **على** له سهر

أَدْبَرِهِمْ دوواوه يان **نُفُوراً** به روه وينه وه **(٤٦)** **نَحْنُ** ئيمه **أَعْلَمُ** زانتر و ئاگادارترين **بما** به وهى **يستمعون** گوڼده گرن **به** تى

إِذْ كاتى كه **يستمعون** گوڼده گرن **إليك** بو تو **وَإِذْ** و كاتى كه **هم** نه وان **نَجْوَى** به نه يئى له نيوخويان قسه ده كهن **إِذْ** كه **يقول** -

الظالمون سته مكاره كان (-ده ئين) **إن** - **تتبعون** ئيوه دواى ((هيچ) -نا) كه ون **إلا** ئيلا **رجلاً** پياوڼى **مسحوراً** جادوو لىكراو

(٤٧) **انظر** سه يركه **كيف** چون **ضربوا** - **لك** بو تو **الأمثال** په ند و ميساليان (-هيناهه)

فضلوا نه وساكه گومرا بوون و رتيان وئى كرد **فلا يستطيعون** ئيتر ناتوان- **سبيلاً** ريگايه ك (-بدوزنه وه) **(٤٨)** **وقالوا** و گوتيان

أئذا ئايا نه گهر **كنا** ئيما بووينه **عظماً** ئيسك **ورقتا** و پروسك و خول **أئنا** ئايا ئيمه **لمبعوثون** ههر زيندووده كرئينه وه

خلقاً به دروستكرائى **جديداً** نوى **(٤٩)** **قل** بلى **كونوا** بين به **حجارة** چه و به رديك **أوان** **حديداً** ئاسنيك **(٥٠)**

أوان **خلقاً** دروستكراوى **بما** له وهى **يكبر** گه وره بى **في** له **صدوركم** دل و هوشتان **فسيقولون** ئيتر دوايى ده ئين **من** ك

يعيدنا دهمانگېرته وه (بوزيان) **قل** بلى **الذي** نه وهى **فطركم** ئيوه ي خولقاند **أول** يه كه م **مرة** جار

فَسَيَنْغْضُونَ ئهوسا به ناباوهړې دهلهقینن إِلَیْكَ بۆتو رُؤُوسَهُمْ سهریان وِیَقُولُونَ و دهئین مَتَى چ کاتیکه هُو ئهوه؟ قُلْ بَلَى

عَسَىٰ بهلکه اَنْ که یُکُون - قَرِیْبًا نزیک (-بیت) (۵۱) یَوْمَ ئه ورژوړی یَدْعُوکُمْ بانگتان دهکات

فَتَسْتَجِیْبُونَ ئهوسا وهلامی دهدهتهوه بِحَمْدِهِ به حمد و ستایشی ئهو وَتَظُنُّونَ و دُنیا دهبن که اِنْ -

لَبِثْتُمْ (-نه) ماینهوه (لهژیانی دنیا) اِلَّا تنهها- قَلِیْلًا کهمیک (-نه بې) (۵۲) وَقُلْ و بَلَى لِعِبَادِی به بندهکانم

یَقُولُوا بدوین به (و گفتاره) اَلَّتِی ئهوهی هِی ئهو اَحْسَنَ چاکترین ه اِنْ به دُنیا یی الشَّیْطٰن شعیطان یَنْزَغُ تیکدهدات

یَبْنِیْهُمْ نِیوانیان اِنْ به دُنیا یی الشَّیْطٰن شعیطان کَانَ ههمیشه- لِلْاِنْسٰن بۆ مروّف عَدُوًّا دوژمنیکى مُبِیْنًا دیار و ئاشکرا (-بووه)

(۵۳) رَبُّکُمْ پهروهردیگارتان اَعْلَمَ زانا و ئاگادارتره بِکُمْ به ئیوه اِنْ ئهگهر یَشَأْ ئهو بیهویت

یَرْحَمُکُمْ بهزهې دیتهوه پیتان و رحمتان پیدهکات اَوْ یان اِنْ ئهگهر یَشَأْ بیهویت یُعَذِّبُکُمْ عهزاب و سزاتان ددهدات وَمَا و -

اَرْسَلْنَاکَ تۆمان (-نه) ناردوه عَلَیْهِمْ بهسهریان (بې به) وَیَکَلَّا چاودیر و کار یی سپردراو (۵۴) وَرَبُّکَ و پهروهردیگارت

اَعْلَمَ زاناتر و ئاگادارتره بَمَنْ بهئهوهی فِی له اَلْسَمٰوت ئاسمانهکان و اَلْاَرْضَ و زهوی دایه وَلَقَدْ و به دُنیا یی

فَضَلْنَا فَهزل و چاکه-ی- بَعْضَ ههنديک النَّبِیْنَ پیغهمبهران (-مان دا) عَلٰی بهسهر بَعْضَ ههندي وءَاتَيْنَا و دامان به

دَاوُدَ داوود زَبُورًا (کتابی) زهبور (۵۵) قُلْ بَلَى اَدْعُوا بپارینهوه له اَلَّذِیْنَ ئهوانه ی

زَعَمْتُ به قسه ی خۆتان (سودیکیان ههیه) مِّنْ دُونِهٖ جگه لهو فَلَا یَمْلِکُونَ ئهوه ئهوان به دهستیان نیه کَشَفَ لابردنی

اَلْضَّرَّ زهر و زیان عَنْکُمْ لیتان وَلَا تَحْزَبْا و نه گواستنهوهشی (۵۶) اُولٰٓئِکَ ئهوان اَلَّذِیْنَ ئهوه ی

یَدْعُونَ هاواری دهکه نه ی و دهیپهرستن یَبْتَغُونَ (خویان) دهخوازن اِلٰی بۆلای رَبِّهِمْ پهروهردگاریان اَلْوَسِیْلَةَ هۆکاریک اَیُّهُمْ کامیان

اَقْرَبَ نزیکتره وِیَرْجُونَ و هیوایان ههیه وبه ئومیدی رَحْمَتُهُ رحمهت و بهخشینی ئهوی ن وَیَخَافُونَ و دهترسن له

عَذَابُهُ عهزاب و ئهشکهنجه ی و اِنْ به دُنیا یی عَذَابَ عهزاب و ئهشکهنجه ی رَبِّکَ پهروهردیگارت کَانَ ههمیشه-

مَحْذُورًا جِي تَرَس و خُوبَارِيژِي (-بووه) (۵۷) وَإِنْ و نيه مِّن (هيچ) قَرِيَّةٍ شَار و دِييَهَك إِلَّا ثِيْلَا نَحْنُ نِيْمَه

مُهْلِكُوهَا ويرانكهری ئه وین قَبْل پِيش يَوْم رۆژی الْقِيَمَةِ قیامت (ههلسانهوه لهگۆرهكان و بهپاوهستان له مهیدانی مهحشر) أَوْ يَانَ

مُعَذِّبُوهَا سزادهری وین عَذَابًا به عهزاب و ئهشکهنجیهکی شَدِيدًا زور تووند كَانَ پِيشتر ذَلِكَ ئهوه فِي لهناو أَلِكْتَب کیتابدا

مَسْطُورًا نوسرابوو (۵۸) وَمَا وَ- مَنَعْنَا رِیْگَرِی ئِيْمَه (-نه) بووه أَنْ که نُرْسِل بنیرین بِالْآيَاتِ ئایهت و موعجزاتهكان

إِلَّا ثِيْلَا أَنْ ئهوهی که كَذَب بهدرۆی داناو برۆای پینههینا بِهَا يِي الْأُولُونَ پِيشینه و یهکهمینهكان وَءَاتَيْنَا و هینامان بۆ

ثَمُود (قهومی) ئهموود النَّاقَةَ حوشرهکهی مُبْصِرَةً (موعجزهیهک بوو) بهرچاوی رۆن و ئاشکرا فَظَلَّمُوا جا ستهمیانکرد بِهَا يِي

وَمَا وَ- نُرْسِل (-نا) نیرین بِالْآيَاتِ ئایهت و موعجزاتهكان إِلَّا مهگهر تَخَوُّفًا بۆ ترساندن (۵۹) وَإِذْ و که قُلْنَا وتمان

لَكَ بهتو إِنَّ بهدُنْیایِ رَبِّكَ پهروهردیگارت أَحَاطَ ئاگاداره و گهمارۆیداوه بِالنَّاسِ به خهلك وَمَا وَ- جَعَلْنَا --

الرُّءْيَا خهونهکه الَّتِي ئهوهی أَرَيْنَاكَ پيشانماندای (-نهمان--کرده شتی) إِلَّا تهنها - فِتْنَةً فیتنه و تاقیکردنهوهیهک (-نهین)

لِلنَّاسِ بۆ خهلك وَالشَّجَرَةَ و درهخته الْمَلْعُونَةَ نهفرت لیکراوهکesh فِي لهناو الْقُرْءَانَ قورئان وَخُوفُهُمْ و دهیانترسینین

فَمَا جا - يَزِيدُهُمْ بۆیان زیاد (-نا) كات إِلَّا شتی جگهله طُغْيَانًا سههرهپۆی و لهخۆدهرچوونیک ی كَبِيرًا گهوره (۶۰)

وَإِذْ و (یاد بکهوه) که قُلْنَا وتمان لِلْمَلِكَةِ به فریشتهكان اسْبَدُوا سوژدهبهرن لِأَدَم بۆ ئادهم فَسَجَدُوا ئیتر سوژدهیان برد

إِلَّا تهنها إِبْلِيس ئیبلیس قَالَ گوئی ءَأَسْبَدُ ئایا من سوژده بیهم لِمَنْ بۆ ئه و کهسهی خَلَقْتَ ئهوت خولقاندوه طِينًا له قور

(۶۱) قَالَ گوئی أَرَأَيْتَکَ ئایا بینیوته هَذَا ئهمه الَّذِي ئهوهی كَرَّمْتَ رِیْزَت لیناوه عَلَيَّ بهسهرمین لِّئِنْ بهدُنْیایِ ئهگهر

أَخَّرْتَن من دوابخهی (نهمرم) إِلَى تا يَوْم رۆژی الْقِيَمَةِ قیامت (ههلسانهوه لهگۆرهكان و بهپاوهستان له مهیدانی مهحشر)

لَأَحْتَكِنَنَّ بېگومان لغاو دهکهم ذُرِّيَّتَهُ نوههکانی إِلَّا تهنها - قَلِيلًا کهمیک (-نهین) (۶۲) قَالَ (خودا) فهرمووی

أَذْهَبَ دهپرو فَن جا ههر کهسیک تَبَعَكَ دواتکهوئ مِنْهُمْ لهوان فَإِنَّ ئهوه بهدُنْیایِ جَهَنَّمَ دۆزهخ جَزَاؤُكُمْ سزای ئیویه

جَزَاءَ سَزَائِكِي مَوْفُورًا تَبْرُ وَ بَرٍ وَ بَرٍ بِه پښت (۶۳) وَاسْتَفْزَرُ وَ بورژينه مَن ئهوهی اَسْتَطَعْتَ توانیت مِنْهُمْ لهوان

بَصَوْتِكَ به دهنگت وَأَجْلَبَ و هاواربکه عَلَیْهِمْ بۆ سه ریان بِخَيْلِكَ به سوار و ئه سپه کانت وَرَجَلِكَ و پیاده کانت

وَشَارِكُهُمْ و به شداریان بکه فِي له الْأَمْوَالِ مال وَالْأَوْلَادِ و منالان وَعِدَهُمْ و به لښنیان پې بده وَمَا و- يَعِدُهُمْ به لښنیک (-نا) دا

الشَّيْطَانُ شه یطان إِلَّا جگه له غُرُورًا فریودان و هه لڅه له تاندن (۶۴) إِنَّ به د لښایې عِبَادِي به نده کانی من لَیْسَ -

لَكَ بۆتۆ (-نیه) عَلَیْهِمْ له سه ریان سُلْطَنٌ ده سه لاتی وَكَفَى و- بِرَبِّكَ په روه ردیگارت (-به سه سه)

وَيَكِلَا کاروبار پیسی پردراو و پشت پیببه ستراو (-بې) (۶۵) رَبَّكُمْ په روه ردیگارتانه الَّذِي ئهوهی يُزْجِي هیواش هیواش پالی ده نیت

لَكُمْ بۆتان الْفُلْكَ که شتی فِي له ناو الْبَحْرِ ده ریاکان لَتَبْتُمْ تَا بخوازن مِنْ له فَضْلِهِ زیده به خششی ئه و إِنَّهُ به د لښایې ئه وه

كَانَ هه میشه- بِكُمْ بۆتان رَحِيمًا زور میهره بان و به به زه یې (-بووه) (۶۶) وَإِذَا وئه گهر مَسَّكُمْ پښتان بکه وئ

الْأُضْرَ زیان و زهره ریک فِي له ناو الْبَحْرِ ده ریاکان ضَلَّ ون ده یې مَن ئهوهی تَدْعُونَ هاواریان لوده کهن و ده یان په رستن إِلَّا جگه له

إِيَّاهُ ئه و (الله) یه به ته نه ایی فَلَمَّا و کاتی نَجَّكُمْ ده ربازیکردن إِلَى بۆ الْبَرِّ زهوی و وشکانی أَعْرَضْتُمْ پشتمات تیکرد

وَكَانَ و هه میشه- الْإِنْسُ مَرُوفٌ كَفُورًا زور ناشوکر (-بووه) (۶۷) أَفَأَمِنْتُمْ ئایا د لښابوینه أَنْ که (خودا) يَخْسِفُ -

بِكُمْ به ئیوه وه جَانِبَ لایکی الْبَرِّ وشکانی زهوی (-به ناخدا ببات) أَوْ يان يُرْسِلُ بنیړی عَلَیْكُمْ بۆ سه رتان

حَاصِبًا ره شه بای به ردبارین ثُمَّ پاشان لَا تَجِدُوا نادوزنه وه لَكُمْ بۆخوتان وَيَكِلَا کارپسی پردراو و پارښه ریک (۶۸) أَمْ يان

أَمِنْتُمْ د لښابوینه أَنْ که يَعِيدُكُمْ بتانگېرته وه فِيه تیایدا تَارَةً جاريکی أُخْرَى تر فَيُرْسِلُ جا بنیړی عَلَیْكُمْ بۆ سه رتان

قَاصِفًا و یرانکه ر و تیکشکینه رئ مِّن له الرِّيحِ ره شه با فَيَغْرِقُكُمْ جا نوقمتان بکات بِمَا به وهی كَفَرْتُمْ کوفرتان کرد ثُمَّ پاشان

لَا تَجِدُوا نادوزنه وه لَكُمْ بۆخوتان عَلَيْنَا بۆ سه ر ئیمه بِهِ يَتِي تَبِيعًا به دودا چوونک و لښیچه ره وه یه ک (۶۹) وَلَقَدْ و به د لښایې

كَرَّمْنَا رښمان نا له بَنِي نه وهی ءَادَمَ ئاده م وَحَمَلْنَاهُمْ و هه لمانگرتن و سوارمانکردن فِي له الْبَرِّ زهوی وشکانی

وَالْبَحْرُ وَدَهْرِيَا وَتُوقِيَانُوسَهْكَانَ وَرَزَقْنَهُمْ وَبَيْمَانْدَانْ لَهْ رِزْقُ وَرُوزِي مِّنْ لَهْ الطَّيِّبُ شَتَهْ خُوشْ وَپَاكَهْكَانْ

وَفَضَّلْنَهُمْ وَفَهْزَلْ وَزَيْدَهْچَاكِي تَهْوَانْمَانْدَا عَلَيَّ بَهْسَهْرَ كَثِيرَ زُورِ مِّنْ لَهْوَانَهِي خَلَقْنَا نَيْمَهْ دُرُوسْتَمَانْ كَرْدَ بُوو

تَفْضِيلًا فَهْزَلْ وَزَيْدَهْ چَاكَهْيَهْكَ (ي زُورِ) (٧٠) يَوْمَ تَهْوَرُوزَهِي نَدْعُوا بَانْگَ دَهْكَهَيْنِ كُلَّ هَهْمُوو اُنَاسٍ خَهْلَكِيك

بِأَيْمِهِمْ بَهْ پَيْشَهْوَاكَهْيَانْ (نَامَهِي كَرْدَهْوَهْكَانِيَانْ) مِّنْ جَا هَهْرَكَهْسِي اُوتِي هَيْنْراوهْ وَدِرَايِي كِتَبُهُ كِتَابَهْكَهِي بَيْمِينَهُ بَهْ رَاسْتَهْيَهْوَه

فَاُولَئِكَ تَهْوَهْ تَهْوَانْ يَقْرَأُونَ دَهْخُونِنَهْوَهْ كِتَابَهُمْ كِتَابَهْكَهْيَانْ وَلَا يُظَلُّونَ وَسْتَهْمِيَانْ لَيْنَاكِرِي (بَهْقَهْد)

فَتِيْلًا دَاوِي كَهْلِيْنِي نَاوِكِي قَهْسَبِ (٧١) وَمَنْ وَهَهْرَكَهْسِي كَانْ - فِي لَهْ هَذِهِ تَهْمَهْيَانْ اَعْمَى كَوِيْرَ (-بُوو) فَهُوَ تَهْوَهْ تَهْوَ

فِي لَهْ الْآخِرَةِ رِوزِي دَوَابِي اَعْمَى كَوِيْرَهْ وَاَضَلَّ وَوَيْلَ وَبَزْرْتَرَهْ سَبِيْلًا رِيْگِي (٧٢) وَاِنْ وَبَهْرَاسْتِي كَادُوا خَهْرِيكْ بُوو

لَيَفْتِنُوْنَكَ هَهْرَلَهْخَشْتَهْتْ بَبَهْنْ وَفَرِيوْتْ بَدَهْنْ عَن لَهْ اَلَّذِي تَهْوَهِي اَوْحَيْنَا سُرُوشْ وَنِيْگَامَانْكَرْدَ اِلَيْكَ بُوْتُو

لِتَفْتَرِي تَا هَهْئَبَهْسَتِي عَلَيْنَا لَهْسَهْرْمَانْ غَيْرُهُ شَتِيكِي تَرِ وَاِذَا وَكَهْوَابُوو لَا تَخْذُوكَ تَهْوَهْ تُوْيَانْ هَهْئَدَهْبَزَارْدَ وَهَكْ

خَلِيْلًا دُوْستِيكِي گِيَانْ بَهْگِيَانِي (٧٣) وَلَوْلَا تَهْگَهْرَ تَهْوَهْ تَهْوَا اَنْ كَهْ ثَبَّتْكَ نَيْمَهْ تُوْمَانْ سَهْقَامْگِيْرَ كَرْدَ لَقَدْ تَهْوَهْ بَهْءَدْلَنِيَايِي

كَدَتْ خَهْرِيكْ بُوو تَرَكْنَ خَوَارْتْ دَهْكَرْدَهْوَهْ وَمَهْيَلْتْ دَهْكَرْدَ اِلَيْهِمْ بُوْلَايَانْ شَيْئًا شَتِي قَلِيْلًا كَهْمَ (٧٤) اِذَا كَهْوَابُووَا

لَاذَقْنَاكَ بِيْگُومَانْ پِيْمَانْ دَهْچِيْشْتِي ضِعْفَ دُووَهَهْئَدَهِي اَلْحَيٰوةُ ثِيَانِي دُونِيَا وَضِعْفَ دُووَهَهْئَدَهِي اَلْمَمَاتْ مَرْدَنِ ثُمَّ پَاشَانْ

لَا تَجِدْ نَايِبِنِيَهْوَهْ لَكَ بُوْخُوْتْ عَلَيْنَا بَهْسَهْرْمَانْدَا نَصِيْرًا سَهْرَخَهْرَ وَپَشْتِيَوَانِي (٧٥) وَاِنْ وَهَهْرَجَهْئَدْ كَادُوا خَهْرِيكْ بُوو

لَيَسْتَفْرِزُوْكَ تَهْوَانْ تُوْيَانْ بِيْزَارْ دَهْكَرْدَ مِّنْ لَهْ اَلْاَرْضُ زَهْوِي لِيُخْرِجُوْكَ تَا دَهْرَبَهْءَهْرْتْ بَكَهْنْ مِّنْهَا لِيْ وَاِذَا وَكَهْوَا بُوَايَهْ لَا -

يَلْبَثُوْنَ (-نَهْ) دَهْمَانَهْوَهْ خَلْفَكَ دَوَايِ تُوْ اِلَّا تَهْنَهَا - قَلِيْلًا كَهْمِيْكَ (-نَهْجِي) (٧٦) سُنَّةَ (تَهْوَهْ) يَاسَاوْ بَاوِي هَهْمِيْشَهْجِي

مِّنْ تَهْوَانَهِي قَدْ بَهْءَدْلَنِيَايِي اَرْسَلْنَا نَيْمَهْ نَارْدَمَانْ قَبْلَكَ پَيْشِ تُوْ يَهْ مِّنْ لَهْ رُسُلَنَا پَهْيَاْمَبَهْرَانْمَانْ وَلَا تَجِدْ وَنَايِبِنِيَهْوَهْ

لِسُنَّتِنَا بُوْ بَاوْ وَيَاسَايْ گَهْرْدُووني نَيْمَهْ تَحْوِيْلًا لَچُوونْ وَگُوْرَانِيْكَ (٧٧) اَقِمْ دَاْبَهْمَهْزَرِيْئَهْ اَلصَّلٰوةَ نُوْزِيْثَانْ

لِدُلُوكَ له (دواى) لادانى- الشَّمْسُ رَوَّزْ (-له ناوهندى ئاسمان) إِلَى تاكوو غَسَقَ تاریكى اَلَّیْلَ شهو وَقُرْءَانَ و قورئان و خویندنهوهى

اَلْفَجْرِ بهیانیان اِنَّ بهدئنیایى قُرْءَانَ قورئان خویندنهوهى اَلْفَجْرِ بهیانیان كَانَ ههمیشه -

مَشْهُودًا هى ئامادهبوون و بیستران (-بووه) (٧٨) وَمِنْ و له اَلَّیْلَ شهودا فَتَجَدَّ ئیتر نوێژى تههه جود بکه بِهِ تیایدا

نَافِلَةً سوننهت و زیدهیه لَّكَ بُو تُو عَسَى بهلکه اَنْ که يَبْعَثُكَ - رَبُّكَ پهروهردیگارت (-بتنێژى بُو) مَقَامًا جیگا و مهقامیكى

مَحْمُودًا سوپاس و ستایشکراو (٧٩) وَقُلْ و بلى رَبِّ پهروهردیگارم اَدْخِلْنِي بمخهره ناو مُدْخِلْ دهروى

صِدْقٍ راستى و راستگویی وَأَخْرِجْنِي بمکه دهروهه له مَخْرَجٍ دهرچهى صِدْقٍ راستى و راستگویی وَأَجْعَلْ ودابنى لِى بُو من

مِنْ له لَدُنْكَ لایهنى تایبهتى خوتهوه سُلْطٰنًا دهسهلاتیکى نَصِيْرًا تهواو سهرخهر (٨٠) وَقُلْ و بلى جَاءَ -

اَلْحَقَّ ههق و راستى (-هات) وَزَهَقَ و لهناوچوو اَلْبَاطِلَ ناههقى و پر وپووجى اِنَّ بهدئنیایى اَلْبَاطِلَ ناههقى و پر وپووجى كَانَ -

زَهْوًا لهناوچوو و بهرباد (-بووه) (٨١) وَنَزَّلَ و دادهبهزینین مِنْ له اَلْقُرْءَانَ قورئان مَا هُوَ ئهوهى

شِفَاءً شيفا و چاکبوونه له دهرد وَرَحْمَةً و بهزهی و میهرهبانیه لِلْمُؤْمِنِينَ بُو پرواداران وَلَا يَزِيدَ و زیاد ناکات بُو

اَلظَّالِمِينَ ستهمکاره کان اِلَّا شتى جگه له خَسَارًا خهسارهتمهندى (٨٢) وَاِذَا وئهگهر اَنْعَمْنَا نعيمهتمان باراند عَلَى بهسهر

اَلْاِنْسُ مَرُوفٌ ئهوه پشت ههئدهکا وَتَا و دوریخستهوه بِجَانِيْهِ شانى (شانى لى بادهدا) وَاِذَا وئهگهر مَسَّهُ پیتی بکهوئى

اَلشَّرَّ خراپه و زیانىک كَانَ ئهوه- يُوْسَا نا ئومئیدی (-دهبى) (٨٣) قُلْ بلى كُلَّ ههر کهسیک يَعْمَلْ کاردهکات عَلَى به

شَاكِتِهٍ گوێرهى خوى فَرَبُّكُمْ جا پهروهردیگارتان اَعْلَمَ زانتر و ئاگادارتره بَيْنَ بهو کهسهى هُوَ ئهوه اَهْدَى راستهپێتره

سَبِيْلًا رینگ و رێبازى (٨٤) وَيَسْأَلُونَكَ و پرسىارت لیدهکه عَنْ دهبرارهى اَلرُّوحِ رُوْح و گيان قُلْ بلى اَلرُّوحِ رُوْح و گيان

مِنْ له اَمْرٍ کار و فهرمى رَّبِّ پهروهردیگارمه وَمَا و - اُوتِيْتُمْ پیتان (-نه) دراوه مِنْ له اَلْعِلْمِ زانین و زانست اِلَّا شتى جگهله

قَلِيْلًا کهمیک (٨٥) وَلَئِنْ وئهگهرییتوو شِئْنَا ويستبامان لِنَذْهَبَنَّ ئهوه بهدئنیایى نهماندههپشت بِالَّذِي ئهوهى

أَوْحَيْنَا سُرُوش و نیگمانکرد إِلَيْكَ بُوْتُو ثُمَّ پاشان لَا تَجِدْ نابینیه وه لَكَ بُوخُوْت بِهِه يَتَّى عَلَيْنَا بهسه رماندا

وَكَيْلًا كَارِبِسِيژدراو و پارتيژه رنيك (٨٦) إِلَّا جگه له رَحْمَةً بهزه يي و ميهره بانيه ك مِّنْ له رَبِّكَ پهروه رديگارته وه إِنَّ به دُنْيَا يي

فَضْلُهُ زنده چاكي وي كَانَ هه ردهم- عَلَيْكَ له سه رت كَبِيرًا گه و ره (-بووه) (٨٧) قُلْ بَلَى لَّيْنْ ته گهر بيتوو

اجْتَمَعَتْ كُو ببنه وه الْإِنْس مَرُوف وَالْجِنَّ و جنوكان عَلَى له سه ر اَنْ ته وه ي كه يَأْتُوا بهينن بِمِثْل شَتَّى وه ك هَذَا ته م

الْقُرْآن قورئانه لَا يَأْتُونَ ته وان ناهينن بِمِثْلِهِ شَتَّى وه ك ته و لَوْ وه ره چه ند كَانَ - بَعْضُهُمْ هه نديكيان لِبَعْضٍ بُو هه نديك

ظَهِيرًا پشت و په نا (-بين) (٨٨) وَلَقَدْ و به دُنْيَا يي صَرَفْنَا جُورًا و جورمانکرد لِلنَّاسِ بُو خه لك فِي له ناو هَذَا ته م

الْقُرْآن قورئانه مِّنْ له كُلِّ هه موو مَثَلٍ نموونه يه ك فَأَبَىْ جَا رَازِي نه بوون أَكْثَرُ زُورَى النَّاسِ خه لك إِلَّا (به شَتَّى) جگه له

كُفُورًا ناسوپاسگوزاري و ناشوكري (٨٩) وَقَالُوا وگو تيان لَنْ تُؤْمِنَ هه رگيز بړوا ناهينن لَكَ بُوْتُو حَتَّى تاكو

تَفْجُرْ ده ته قيني ه وه هه لده قوليني لَنَا بُو تيمه مِّنْ له ناو الْأَرْضِ زه وي يَنْبُوعًا كانياويك (٩٠) أَوْ يان تَكُونُ -

لَكَ بُوْتُو (-بيئ) جَنَّةً به هه شتِي مِّنْ له نُحِيلْ دارخورما وَعِنبٍ و ترى فَتَفْجُرْ جَا - الْأَنْهَرُ روبره كان (-به ته قيني و هه لقوليني)

خَلَّلَهَا تيايدا تَفْجِيرًا هه لقولانيك (٩١) أَوْ يان تُسْقِطُ به ربه ديه ته وه السَّمَاءِ ئاسمان كَمَا هه روه ك

زَعَمَتْ به قسه ي خوْت و تبووت عَلَيْنَا به سه رماندا كِسْفًا پارچه پارچه أَوْ يان تَأْتِي بهيني بِاللّهِ خُودَا وَالْمَلِكَةِ و فريشته كان

قَبِيلًا رپوبه رپوو (٩٢) أَوْ يان يَكُونُ بيئ لَكَ بُوْتُو يَتِّ مَالِيك مِّنْ له زُخْرَفٍ نه خش و نيگار كراو (ي زِيَر و زيوو) أَوْ يان

تَرَفَّى بَلَنَد بړوِي و هه لكشيئِي فِي له السَّمَاءِ ئاسمان وَلَنْ وه رگيز - تُوْمَن بړوا (-نا) كه ين لِرَقِيك به به رزي و بَلَنَد بوونه وه ت

حَتَّى هه تاكو تُنَزِّلُ داده به زيني عَلَيْنَا به سه رماندا كِتَابًا كيتابنيك نَقَرُوهُ بيخوينينه وه قُلْ بَلَى سُبْحَانَ پاكي و پيروزي بُو

رَبِّي پهروه رديگارم هَلْ ثَايَا كُنْتَ مِّنْ شَتَّى بووم إِلَّا جگه له بَشَرًا مَرُوفِيكِي رَسُولًا هه نار دراو به په ياميك (په يامبه رنيك) (٩٣)

وَمَا و- مَنَعَ ريگري (-نه) كرده وه النَّاسِ خه لك اَنْ كه وا يُوْمِنُوا بړوا بهينن اِذْ كَاتِي كه جَاءَهُمْ بُو يان هات

اَلْهُدٰى هِىَ اِيَّاهُ و رَيْنَمونى اِلَّا ثِيلا اَنْ ئهوى كه قَالُوا گوتيان اُبَعث نايَا - اَللهُ خودا بَشَرًا مَرُوْفِيكِي (-هه ناردوه)

رَسُولًا وهك پيغه مبهَر (٩٤) قُل بَلٰى لَّوْ ئه گهر كَانَ هه بوا فِي له اَلْاَرْضُ زهوى مَلٰئِكَةً فريشته گه ليك يَمْسُوْن .

مُطَمِّنِّينَ به هيمنى و ئارامى (برويشتبوان) لَنَزَلْنٰا ئه وه به دُنْيَايِ دامن ده به زاند عَلَيْهِمْ به سهرياندا مِّنْ له اَلسَّمَآءُ ئاسمان

مَلَكًا فريشته يهك رَسُولًا وهك پيغه مبهَر (٩٥) قُل بَلٰى كَفٰى . بِاللّٰهِ خودا (به سه سه) شَهِيدًا شايهت بِي بَيْنِيْ نيوان من

وَيَبْنِيْكُمْ و نيوان ئيوهش اِنَّهٗ به دُنْيَايِ ئه و كَانَ هه ميشه بِعِبَادِهٖ به بنده كانى خَيْرًا ته و او زاناي ورد و درشتى

بَصِيْرًا ته و او بينهر به هه موو شتِي (٩٦) وَمَنْ و ههركه سِي يَهْد هيدايه تى بدا و رَيْنَموونى بَكَات اَللهُ خودا فَهَوْ ئه وه ههَر ئه و

اَلْمُهْتَدِ هيدايه تدر او ي ته و او وَمَنْ و ههركه سِي يُضِلُّ گومراي بَكَات فَلَنْ ئه وه هه رگيز - تَجِدْ تُو (-نا) دُوْزِيْته وه هَمْ بُوْى

اَوْلِيَّآءٍ دُوْست و پشتيوانى مِّنْ - دُوْنِهٖ بِيْجگه (-له) و وَنَحْشُرْهُمْ و كو يانده كه ينه وه يَوْمَ رُوْزِ اَلْقِيَمَةِ قِيامهت عَلٰى له سه ر

وَجُوْهِهْمُ دهم و چاويان عَمِيًّا به كو يرى وَبُكًّا و لَالِي وَصُمًّا و كه رى مَّا وُهِمَّ جِيْگه و مَانِيَان جَهَنَّمَ دُوْزه خه كَلَّمَا هه ر جاره ي

خَبَتْ كَزْبِيْ زِدْنَهُمْ بُوْيان زياد ده كه ين سَعِيْرًا له گو ر و تينى ئاگر (٩٧) ذٰلِكَ ئه وه جَزَاؤُهُمْ سزايانه

بِاَنَّهُمْ به هُوْى ئه وه ي ته و ان كَفَرُوا كوفريان كرد و بِيْ بروابوون بِاَيْتِنَا به ئايهت و نيشانه گه و ره كان و ميعجيزاته كان وَقَالُوا و گوتيان

اَوْذَا نَايَا ئه گهر كُنَّا پوينه عِظْمًا ئِيْسَك وَرَفْتًا و پروسك اَوْنًا نَايَا ئِيْمه مَبْعُوْنُوْن هه ر زيندووده كر ينه وه خَلَقًا دروستكرانتيكى

جَدِيْدًا نوْى (٩٨) اَوْ نَايَا لَمْ يَرَوْا نه يان بينيو وه اَنْ بِيْگومان هه ر اَللهُ خودا يه اَلَّذِيْ ئه وه ي

خَلَقَ به ديهيئا وه و دروستيكرد وه اَلسَّمُوْتُ ئاسمانه كان وَالْاَرْضُ و زهوى قَادِر توانداره عَلٰى له سه ر ئه وه ي اَنْ كه

يَخْلُقُ دروست بَكَات مِثْلَهُمْ هى وه كو ته و ان وَجَعَلَ و دايئا وه هُمْ بُوْيان اَجَلًا كاتيكي دياريكراو لَا - رَيْبَ نيه گومان

فِيْه تاييدا فَاَبٰى جَا رَاْزِيْ نه بوون اَلظَّالِمُوْنَ سته مكاره كان به اِلَّا شَتِىْ جگه له كُفْرًا ناسوپاسگوزارى و ناشوكرى (٩٩) قُل بَلٰى

لَّوْ ئه گهر يِيْتُو اَنْتُمْ ئِيْوه تَمْلِكُوْنَ خاوه ن بن و به ده ستان بِيْت خَزَائِنَ خه زِيْنه و گه نجينه كانى رَحْمَةً به زه ي و ميهره باني

رَبِّيْ پەروەردىگارم إِذَا كەوابيْت لَا مُسَكَّمٌ ئەوہ بىگومان دەستتان دەقوچاند و دەتانگرت خَشِيَّةٌ لە ترسى

الْإِنْفَاق سەرف بوون و نەمان وَكَانَ و ھەميشە- الْإِنْسُنْ مَرُوفٌ قَتُورًا زۆر رەزىل و قرچۆك (-بووہ) (١٠٠) وَلَقَدْ و بەدلىي

ءَاتَيْنَا دامان بە مُوسَى مووسا تَسَعَ نۆ ءَايَتٍ بەلگە و نيشانەى گەورە يَبِيْتُ ھەمووى پۆن و ئاشکرا فَسَّلَ جا پرسىار بکە لە

بَنِي بۆلە و ھۆزى إِسْرَءِيلَ پىغەمبەر يەعقوب (جولەکەکان) إِذْ كە جَاءَهُمْ ئەو بۆيان ھات فَقَالَ جا - لَهُ يَيَّ (-گوت)

فِرْعَوْنَ فیرعەون إِنِّي بەراستى من لَا أَظُنُّكَ واگومانى پىدەبەم . يُمُوسَى ئەى موسا مَسْحُورًا جادوولىکراو (بيت) (١٠١)

قَالَ گوتى لَقَدْ بەدلىي عِلِمْتُ تۆ زايوتە مَا . أَنزَلَ دای (-نە) بەزاندوہ هُوَلَاءَ ئەوانىھى إِلَّا يەکىک جگەلە

رَبِّ پەروەردىگار وخواھنى السَّمَوَاتِ ئاسمانەکان وَالْأَرْضِ و زەوى بَصَائِرٍ چەندىن بەلگەى پوونە وَإِنِّي و بەراستى من

لَا أَظُنُّكَ وا گومانى پىدەبەم يَفِرْعَوْنَ ئەى فیرعەون مَثُورًا بەھىلاکچووى (١٠٢) فَأَرَادَ جا ئەو ويستى أَن كە

يَسْتَفِزَّهُمْ بەسوکايەتى پىکردنەوہ دەريان بکات مِّنْ لە الْأَرْضِ زەوى فَأَغْرَقْنَاهُ جا نوقممانکرد وَمَنْ و ئەوہى مَعَهُ لەگەلى بوو

جَمِيعًا ھەمووى (١٠٣) وَقُلْنَا و گوتمان مِّنْ لە بَعْدِهِ دواي ئەو لِبَنِي بە نەوہى إِسْرَءِيلَ يەعقوب پىغەمبەر (جولەکەکان)

أَسْكُنُوا نىشتەجى بن لە الْأَرْضِ زەوى فَإِذَا جاکاتى جَاءَ ھات وَعَدَ بەلبنى الْآخِرَةَ پۆزى دواي جِئْنَا . بِكُمْ ئىوہمان (-ھىنا)

لَفِيْهَا كۆمەل كۆمەل (١٠٤) وَبِالْحَقِّ و بەھەق و راستى أَنزَلْنَاهُ دامانبەزاند وَبِالْحَقِّ و بەھەق و راستى نَزَلَ دابەزى وَمَا و-

أَرْسَلْنَا تۆمان (-نە) ناردوہ إِلَّا بەدەر لەوہى - مُبَشِّرًا موژدەبەخش وَنَذِيرًا و بىدار کەر و ترسىنەر (-جى) (١٠٥)

وَقُرْءَانًا و قورئانىک فَرَقْنَاهُ بەش بەشمانکرد لِتَقْرَأَهُ تايخوينىوہ عَلَى بەسەر النَّاسِ خەلک عَلَى بە مُكْتَبٍ ھىواشى

وَنَزَّلْنَاهُ و دامانبەزاند تَنْزِيلًا دابەزىنىكى يەك لەدوا يەك (١٠٦) قُلْ بَلَى ءَامِنُوا بروا بهيئن يٰٓأَيُّهَا اَوْيَان

لَا تُؤْمِنُوا بروانەھيئن إِنَّ بەدلىي الَّذِينَ ئەوانەى أوتُوا پىياندراوہ الْعِلْمِ زانىن و زانست مِّنْ لە قَبْلِهِ پيش ئەو إِذَا كَاتَى

يَتْلَى دەخويندريئەوہ عَلَيْهِم بەسەريان يَخْرُونَ خىرا دەکەون لِلْأَذْقَانِ بەسەر دەم و چاويان سُجَّدًا بەسوژدەبردن (١٠٧)

وَيَقُولُونَ وَدَعَيْنِ سُبْحَنُ پاكی و بښگهردی بۆ رَبَّنَا پهروهردیگارمان اِنْ (بهراستی) كَان - وَعَدُّ بهلینی رَبَّنَا پهروهردیگارمان

لَمَفْعُولًا (همیشه) کردرا (-بوو) (۱۰۸) وَيَخْرُونَ و خپرا دهكهون لِلْأَذْقَانِ بۆ سهر چهناگه و دهم و چاوان يَكُونُ دهگرين

وَيَزِيدُهُمْ و بۆيان زياد دهكات خُشوعًا ۞ ملكهچي وكپي و داماوي (۱۰۹) قُلْ بَلَىٰ اَدْعُوا بپارتنهوه له اَللّٰهُ خودا اَوْ يان

اَدْعُوا بپارتنهوه له اَلرَّحْمٰن رهمان (ناوېكي پيرؤزي خودايه ماناي زؤر ميهرباني زؤربهزهبي) اَيُّهَا ههركاميان بِي مَا ټهوه

تَدْعُوا لِيْ دهپارتنهوه و هاواري لؤدهكهن فَلَهُ ټهوه ههر هي ټهوه اَلْأَسْمَاءُ ناوه اَلْحُسْنٰى چاكترين و پيرؤزترينهكان

وَلَا تَجْهَرْ و دهنك ههلمهبره و بهرز مهكهوه بِصَلَاتِكَ به پارانهوهت وَلَا تَخَافْ و نه كپ و بښدهنگيشي بكه بِهَا يَتِي

وَابْتَغِ و بخوازه (دهنگيك) بَيْنَ نيوان ذَلِكَ ټهوانه سَبِيلًا بهرنگا و جوړيكي (مام ناوهند) (۱۱۰) وَقُلْ و بَلَىٰ

اَلْحَمْدُ ههرچي سوپاس و ستايشه لِلّٰهِ بۆ ټهو خودايه اَلَّذِي ټهوهي لَمْ يَخْذْ ههلي نهبزاردوه و ديازي نهكردوه وَلَدًا (هيچ) كوريك

وَلَمْ يَكُنْ وههرگيز نهبووه لَهُ بۆ ټهو شَرِيكَ هاوبهشيك فِي له اَلْمَلِكِ دهسهلات و خاوهنداري وَلَمْ يَكُنْ وههرگيز نهبووه

لَهُ بۆ ټهو وَلِيٍّ دؤست و پشتيوانيك مِّنْ له اَلذَّلِّ بښدهسهلاتي و لاوازي وَكَبَّرَ و گهوره ي رابگره

تَكْبِيرًا به گهوره كرن و گوتهي الله اكبر (۱۱۱)